

[Udenrigsministeren.]

tinget, da Det nordiske Råd var til debat. Jeg sagde til den kommunistiske ordfører ved den lejlighed, at jeg syntes, det var en ond og dårlig gerning, der her blev udført, fordi den bidrager til at holde fjendskabet, mistroen og manglen på tillid mellem nationerne vedlige, og det er så meget urimeligere, som der ikke er det ringeste grundlag for at fremsætte sådanne udtalelser.

Forholdet er det, at alle europæiske lande, der er medlemmer af UNESCO — og det drejer sig også om en række østeuropæiske lande —, har været indbudt til at deltage i den forberedende konference, har kunnet deltage i den og kan blive medlemmer af dette råd, men nogle har ikke villet det. I overenskomstens artikel II siges det udtrykkeligt, at enhver europæisk stat, som ikke deltog i ovennævnte konference, men som påtager sig at medvirke i rådets arbejde på grundlag af fri, gensidig udveksling af personer og videnskabelige og tekniske oplysninger i overensstemmelse med dets arbejdsprogram, og som vil yde et passende bidrag til rådet i penge eller i naturalier, kan optages som medlem af rådet. Der er altså ikke her tale om at skabe en organisation af særlige atlantiske stater eller særlige vesteuropæiske stater, men der står en indbydelse åben til de stater, som det ærede medlem må have tænkt på, og derfor er hans betragtninger ikke blot, som jeg sagde, urimelige og urigtige, men de bidrager til mistænkeliggørelsen i verden, bidrager til, at forsoningen mellem folkene får ringere kår, end den burde have haft.

Hermed sluttede forhandlingen.

Sagens overgang til anden (sidste) behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om tillæg til lov om rettens pleje vedrørende behandling af sager angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed m. v.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6115; fremsættelsen findes i tidenden sp. 971).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingeborg Hansen: I de bemærkninger, der ledsager det foreliggende lovforslag, og i den højtærede justitsministers forelæggelsestale

oplyses det, at det ankenævn, der blev nedsat ifølge § 8 i lov nr. 260 af 1. juni 1945 om tillæg til retsplejeloven, og hvis funktionstid i 1950 blev forlænget for 2 år, stadig har en del sager løbende, således at det er påkrævet, at det får lov til at arbejde videre i yderligere 2 år. Ud fra disse oplysninger vil vort parti støtte det fremsatte lovforslag og medvirke til dets hurtige behandling her i tinget.

Elmquist: Jeg kan på mit partis vegne med samme motivering som den foregående ærede ordfører anbefale lovforslaget til hurtig vedtagelse i det høje ting.

Malchau: Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag.

Anna Westergaard: Også jeg kan udfra samme forudsætninger som de foregående ordførere på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne takke ordførerne for den venlige modtagelse af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 109 af 7. april 1936 om kreditforeninger.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 6109; fremsættelsen findes i tidenden sp. 967).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Formanden: Under behandlingen af denne sag kan også den følgende sag på dagsordenen omtales, nemlig:

Forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer.

Chr. J. Hansen: Når man gennem længere tid har beskæftiget sig med forholdene vedrørende de tre kreditforeninger, Jydsk Husmandskreditforening, Jydsk Grundejer-Kreditforening og Kreditforeningen af Ejere af mindre Ejendomme på Landet i Østifterne, må man, når man tænker på den